

Med Hensyn til Lovforslaget og dets Behandling her i Tinget har alle Ordførerne erklæret sig rede til en Forhandling paa det foreliggende Grundlag, og selv de af Ordførerne, som har rørt ved Lovforslagets Hovedprincipper, har ikke gjort dette paa en saadan Maade, at de i alt Fald har givet mig Indtryk af, at Forhandlingen ikke skulde kunne føre til et gunstigt Resultat. Til det ærede Medlem, som talte først, Venstres Ordfører, det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Ole Hansen), skal jeg gøre nogle Bemærkninger om hans almindelige Betragtninger.

Det ærede Medlem konkluderede i, at dette Lovforslag kræver mere af Landbruget end nødvendigt. Jeg tror, at en nærmere Undersøgelse af, hvad der kræves i dette Lovforslag, og hvad man fra anden Side har opstillet derimod, vil vise, at der fra alle Sider i denne høje Rigsdag kræves det samme; men Ydelsen foreslaas præsteret paa noget forskellig Maade. Der kræves nemlig hverken mere eller mindre i det ene eller det andet Forslag end Aflevering af et Kvantum svarende til det samlede Kvantum Brødkorn her i Landet, og dette er jo nødvendigt til Befolkningens Forsyning med Brød. I saa Henseende griber derfor hverken det ene eller det andet Forslag mere eller mindre ind i Landbrugets Produktionsmuligheder, som det ærede 12te landstingsvalgte Medlem skænkede en forklarlig Opmærksomhed. Det ærede Medlem udtalte sig bekymret, ængstet om Landets Handelsbalance og fremholdt, at Forøgelse af Produktionen og Formindskelse af Forbruget var i Stand til at tilvejebringe en bedre Handelsbalance, men tilføjede, at det var lettere sagt end gjort at pege paa begge disse Forhold. Han kom saa ind paa Muligheden for Produktionens Forøgelse, som han med Rette betegnede som det vigtigste for Industriens Vedkommende og for Landbrugets Vedkommende, og han hæftede sig da væsentligst ved Forskelligheden af Arbejdsforholdene, idet han betegnede Industriens Produktionsmulighed som vanskeliggjort ved Arbejdsforholdene, hvilket lykkeligtvis ikke var Tilfældet paa samme Maade i Landbruget. Ved denne Side af det ærede Medlems Udtalelser finder jeg ingen Anledning til at opholde mig. Men Produktionsmulighederne i Landet hviler jo ogsaa paa andre Forhold end Arbejdsforholdene. De hviler i høj Grad paa et Spørgsmaal, som blev berørt, synes jeg, med Rette af det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johan

Hansen), nemlig Spørgsmaalet om Raastoffernes Tilvejebringelse og det Grundlag, de byder for en Produktionsmulighed. Der er nu ingen Anledning til ved denne Lejlighed at komme ind paa Spørgsmaalet om Industriens Raastoffer, Kullene og de øvrige Varer, der som Raastoffer maa indføres ude fra, og hvilke Muligheder disse byder for en nationaløkonomisk og privatøkonomisk lønnende Produktion, men der er dog vist Lejlighed til vedrørende det Forhold, vi her drøfter, ikke at glemme, at ogsaa Spørgsmaalet om Raastoffernes Tilvejebringelse i Landbruget i høj Grad vedrører Spørgsmaalet om Nyttens, nationaløkonomisk og privatøkonomisk, af en Forøgelse af Landbrugets Produktion. Jeg forstaar, at det ærede Medlem ved sine Bemærkninger om Arbejdsforholdene paa Landet er ganske klar over, at Landbruget til det yderste vil udnytte og vil være i Stand til at udnytte den hjemlige Produktions Raastoffer til videre Behandling. Men Landbrugets Industri som Industri har jo i den forløbne Tid i høj Grad været baseret paa Tilførsel af Varer ude fra, af deres Omdannelse til et Forbrug udenfor Landets Grænser, det vil sige til Eksport. Forsaavidt disse Varer har kunnet indføres til en Pris, som, naar Landbrugsindustriene havde forædlet dem, har givet et Nettoudbytte, saa har denne Indførsel af Landbrugets Raastoffer og Udførsel af Landbrugets forædledede Produkter virket som en Forbedring af vor Handelsbalance, og gennem de forløbne Aar har vi derfor, naar vi har set paa vor Handelsbalance, ogsaa hovedsagelig haft Opmærksomheden henvendt paa Landbrugets Evne til at tilvejebringe gennem sin Produktion af Varer Værdier for Samfundet. Den Periode, som vi nu gaar ind i, vil med Hensyn til Produktionsmulighederne for Landbruget væsentligst afhænge af, til hvilke Priser Raastofferne ude fra kan bringes her til Landet, og derfor synes jeg, at det var meget uretfærdigt, naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde, at det væsentligst var Mindretallene i Folketinget, som havde haft deres Opmærksomhed henvendt paa Landbrugets Produktionsmuligheder. Jeg tør sige, at hvis man undersøger Sagen nøje, maa man erkende, at der overfor Spørgsmaalet om Forøgelsen af Landbrugets Produktionsmuligheder ikke er foretaget nogen Handling af større Betydning end den, som har givet sig Udtryk i Forhandlingerne med Skibsfarten om Hjemførelse af Raastoffer til en billig Pris.